

лизиратъ, и въ цѣлия организъмъ настава борба. Това значи нарушаване на връзката между частите на Цѣлото. Когато не може да изпълни своето предназначение като душа, човѣкъ нарушива единството си съ Бога.

Казва се, че човѣкъ трѣбва да вѣрва. — За каква вѣра се говори? — Има смисълъ човѣкъ да вѣрва, но така, че да държи връзката съ Цѣлото, като частъ отъ Него. Само тази вѣра спасява човѣка и осмисля неговия животъ. Ако връзката се скъса, и човѣкъ остане вънъ отъ Цѣлото, той е изложенъ на голѣми опасности. Много естествено. Щомъ човѣкъ е вънъ отъ Цѣлото, То не може да се грижи за него, да го контролира. Ако синътъ живѣе далечъ отъ родителите си, нѣма никаква връзка съ тѣхъ и върши погрѣшки, родителите му не могатъ да го спасятъ. Колкото и да страдатъ за него, колкото и да искатъ да му помогнатъ, тѣ сѫ безпомощни. Синътъ е вънъ отъ тѣхъ, като цѣло, вследствие на което тѣ не могатъ да му помогнатъ. — Защо не могатъ да му помогнатъ? — Защото и тѣ сѫ скъсали връзката си съ Цѣлото. — Коя е причина за скъсване на тази връзка? — Непослушанието. То води къмъ погрѣшки и престъпления.

Човѣкъ не се е освободилъ още отъ грѣха на първите човѣци. Затова е казано, че малко сѫ праведнитѣ хора на земята. — Какво трѣбва да стане съ човѣка, за да се освободи отъ грѣшния животъ? — Да се роди отново, не отъ майка и отъ баща, но отъ